

νυφώσαν την εθνικήν παιδείαν· εις την προσηκουσαν περιωπήν, δε όργυζόμενοι τα κοινοτικά ήμιν πρίγματα· καί τον άριστον και λυσιστεστατον τριών και ύπατον τον έν Κύπρον παύσαν αναδείξαν· καθήκον και γνήσιον ήλληνα, δε είποιμεν προς τας χριστιανίας·

Υπό την πολιτικήν κηδεμονίαν και προστασίαν σας ήδυνήθημεν να χενώμεθα αύταίς· προς βίαν πολιτικών έλευθέρων και αιδώμενων και έν δυνάμει περισσώτερον να ήσώμεν και

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Πάσα περιγραφή της λαμπρότητος του πανηγυρισμού της εθνικής παλιγγενεσίας εν τη Κυπριακή πρωτεύουσι ούτε σκιαγραφίαν αυτής δύναται να παράσχη, ούτε οί άνα την Κύπρον και την Ανατολήν αναγνώσται θα ήδύναντο διά της φαντασίας· να ήν παρήγεν η Λευκωσία κατά την εθνοσωτήριον 25 Μαρτίου, διότι χωρίς ουδεμίαν υπερβολήν, ούδαμώς της Ανατολής και εν αυτή τη θεωρούμεν Έλλάδι πλην τινων εξαιρετικών περιπτώσεων, προσέλαβεν ή ένδική παγήγυρε τηλικαίτην μεγαλοπρέπειαν και λαμπρότητα.

Η άντικειμενική εντύπωση της παγήγυρος καθίστατο ζωηροτέρα και μάλλον ένδοσιαστική υπό της υποκειμενικής διαθέσεως και άνακούφισης όστι πρό της ήγης και ιερής ιδέας της πατρίδος εις πανελλή έορτήσαν λίθην μακροί και έμπαιδες κομματικοί άνταγωνισμοί και άπεσβέσθησαν τέλειον φλέγοντα προσωπικά και κομματικά πάθη και μίσση. Αί άμφοβολαί ήμα τι άνταλή τον ήλιου και της φιλαρμονικής ό έναρμόνιος χαιρετισμός προς την άνιμωμένην έθνησαν σημαία έαι τον μεγάλον ισοστό του Γυμναστηρίου ήχησαν την φοράν ταύτην βαθύτερον και ήδύτερον εις τας καρδίας των άσφυζόμενων Έλλήνων της πρωτεύουσος, διότι είχαν άποβλή την πάλη μονομερή και κομματικήν χροιάν και διηγήμην τον θερμότητα και ένδοσιον ώδωστατον χαιρετισμόν άπάντων των Έλλήνων προς την χαρμόσυνην και ένδοσιαστήριον ήμέραν της εθνικής παλιγγενεσίας.

Ο ΣΗΜΑΙΟΣΤΟΛΙΣΜΟΣ
Η Λευκωσία άπό της αύγης αύτης περιεβλήθη τον γαλανόλευκον στολίον της προκάλεσσε τον συννεφισσόν τον φρόνον, όστις προαύσεως της ήμέρας άπέβλεπε την μολυβδίαν καλύπτραν του και άνέλαβεν ήλην την σαπριεντικήν λαμπρότητα του.

Η ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Έν τφ Ι. Ναφ Φανερωμένης Ιερούργησαν ή Α. Μ. Ι. Αρχιεπίσκοπος συμπαραστέλλων τον Παντιφώ Μιτροπολ. Παφον κ. Ιακώβου και τον Μακαριότατον Πρωτόψυ Κηρύλλην κ. Κυρίλλον, κατέβησαν δε τη έορτή λόγον ελάβον καθήγγητες τον θρησκευτικόν κ. Ι. Παπααρχαρίον.
Τη 9.30 π. μ. διά πανηγυρικής καθόνοκρουσίας το Έλληνικόν της πρωτεύουσος κοινόν προσκαλέτετο εις πάνδημον δοξολογίαν και οί λόχοι μαθητών και μαθητριών φαιδρού έσοι υπό διαφόρων διευθύνσεων· έκ των Έκπαιδευτηρίων αυτών σημαφοφόροντες και όμοιοφόρους φέροντες στολάς προσδίδουσαν έκτικτον κήρυξιν εις την πόλιν και των σαλλίγγων οί ήχοι και των τυμπάνων οί κτύποι και της Φιλαρμονικής οί παύσεις πληρούν τον όρζοντα της πόλεως πατριωτικόν ένδοσιασμόν και τον πατριωτικόν πάντων τας καρδίας μένους άνδρικο.

Η Φιλαρμονική παιανίζουσα θούρια προπορεύεται της πομπής των ήρώων έκ του Αναγνωστηρίου· Α. γάβη του Λαού· και αί πολιταί καταλείπουσι τά έργα των προς καρόν και συρρέουσιν άπό της άγοράς και άλλοθεν εις τον Ι. Ναόν Φανερωμένης, άπου συνσπίζεται ή πόλις άπασα μετά γυναικων και τέκνων και τας καρδίας πάντων πληροί άκρωτος πατριωτικός ένδοσιασμός.
Τη 10 π. μ. έν μέσφ όγκουμένης ελημυρίας ψάλλεται καταναντική ή δοξολογία, ή πολυχρονισμός του Βασιλέως και του διαδόχου, ή Α. Μακαριότης απαγγέλλει καταναντικήν δέησιν ύπερ του έθνικού μεγαλείου και της Έλληνικής δυναστείας και ό Λήμαρχος κ. Α. Λαυρίδης δίδει τον σύνθημα εις προνοήτως και ούρανισμό· της ζήτωρικής ύπερ της ταχίστης εθνικής άποκαταστάσεως της Κύπρου και της πανελληνίου ένώσεως και ή φιλαρμονική έπιστέγει την ήδύλαιν φωνήν παιανίζουσα τον έθνικόν ήμνον.

αποχρησθέντες ήμν ήπό του αγγέλου ής και του ζωογόνο ύδατος του ήλιου της εθνικής έλευθερίας· 1) παιδαγωγικός Διογένης ός μόνην χάριν έζητησε παρά του νεκρού της Χαιρωνείας· ή μη σκιάη αυτών από του ήλιου· Ισάμηνος και ή βρετανική σημαία δε ύποσταλή ήπό του όρζοντος της νήσου· Ινα διαδεχθή ταύτην ή γαλανόλευκος ύπό τας πτερύγες της όποιος θα δινηθόμεν να εξαληφώμεν τον θεόθεν λαχόντα ήμιν προπορισμόν προς πύσιν προόδον και τέλεισιν·

Η ΣΤΕΨΙΣ ΤΟΥ ΚΕΝΟΤΑΦΙΟΥ ΤΩΝ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΩΝ

Άπό του Ναού και του περιβόλου αυτού ή πλήμνυρα έκείνη έκχύνεται εις την όδον την άγουσαν προς την πλατείαν της Αρχιεπισκοπής όπου έγείρεται το προς τιμήν του Έθνομάρτυρος Αρχιεπισκόπου Κυπριανού Μνημείον και τότου περιβάλλεται άπό των σημαίων και των έστεμμένων εκίνων των ήρώων· Ισάται παρ' αύτφ ή Α. Μ. Ι. Αρχιεπίσκοπος, και οί προμνησθέντες Αρχιερείς και Ηγούμενοι μετά πολλόν άλλον κλήρον και ή Α. Μακαριότης μετά προπαντός συνηγμένως προσάγορευε τον πλζθος έξαίρων την ένδοξοθησομένην σημασίαν της έορτής και τας όπερανθρώπων θυσίας του έν Ι. κλήρον και λαόν του Γένους ήμιν ύπερ της ένδοξης παλιγγενεσίας· μεθ' ό τας βλέματα άνιμώσεως προς την σημνήν και μεγαλειάν έπί τω μνημείον προσηύχην τον μεγάλον έθνομάρτυρον και Αρχιεπισκόπον Κυπριανόν προσφώνει αύτην ός έξής·

Μεγάλε έθνομάρτυρ Ιερόδωρε,

Τό χριστιανικόν Κοινόν της προσφιλέστατης Σου Λευκωσίας σπυρνεύεται περί το σπινόν νεοφώτισον Σου έπί τή ένδόξω έκταλεί της Έλληνικής Παλιγγενεσίας έν τέλει Σοι· δι' έμφ φρόν διδόν θαυμασμόν και ούρανισμόν· διότι την άπαράμειλλαν σου πατριωτικήν και χριστιανικήν ήθελοθυσίαν και άσπαρην·

Υπερ της άγίας ήμιν Πόσεως και της ταλαιπωρημένης άλλ' ένδόξου πάντοτε Πατρίδος άνέλαβες τον σταυρόν Σου, κατό το εσχατολόγον ήμν, και ήθελοθύσας άνήλθες τον έθνικόν και χριστιανικόν Γολγοθά και προσήγγης Σαυτον εις θάνατον ήλιωστήριον.

Η πατριωτικής εδναρμόσύνης και τιμή έπί τούτοις ήγερε την μεγαλειάν ήλικυράν μορφήν Σου έπί πανελληνίον κρηπίδος, ίνα διχρή αύτη, το φφ, της άλλ' άποδός της Πλιν και Πατρίδα άγάσης και άφουσίσεως διά του θανάτου τον παρρησιότατον Σου εις τας γενάς πάσας της πολυπαθούς ήμιν νήσου.

Επρίβλεπον έφ' ήμας πάντας μετ' έπιεικείας· καί στοργής και ελόγγων τας άνάς τούτας μαθητικές πόλεις, αίτινες μετ' όφθον θαυμασμού άντιέχουσι και μετά υλίκης άγάσης περιστοιχίζουσι το σπινόν και ήρόν νεοφώτισον Σου·

Τήν ζείραν ήτις πλόγγου τον θανάσιμον βόθρον Σου έκτεινον σήμερον έκείνα ποδός τον πανεσπλάγγον Όθον έκκαλούμενος την παροχθή άσπρήν Του· έκεί το χριστιανικόν Γένος ήμιν δειξόν εις την Έλληνίδα νεότητα την όδον την άγουσαν προς το ποθεινόν τέλεμα τον έθνικόν ήρόν και λώπον ήμιν.

Η σσηνή χορεία των συναγεγρότων Σοι Αρχιερέων και λοιπόν κληρικών και λαϊκών ήδον τον έπικύκλον θύμον από του θρόνου του Κυρίου δε περιεβύθη ύπό της νήσου του Σταυρού και, του θριάμβου της Έκκλησίας αύτου· κατό τας δέκα ένδοξας ήρωων αύτης, ίνα από της ής ής έπίδοσις και καθήκοντα τα μαρτυρικά αμα αυτών όνιμωσαν βλαστήρη και άμφοπάρης της Έθνικής έλευθερίας το δένδρον.

Σήμερον έννοκατούμενοι και δοξολογεί άπό της δούλης θαυροβήκτους έδωσαν κλάδος άσπρης ίνα στέφανον· το σπινόν ήμιν Σοι έφ' όντος τον συμμοτόγον Σοι έφ' όντος της Α. γαβήτης Έκκλησίας της Κύπρου και του φιλοχρίστου και φιλοπατρίδος πληρωμένου αύτης άναβρόντες δε από των νυχιών των των καρδίων ήμιν πάντες

Η ένωση της Κύπρου μετά της Μητρος Έλλάδος και του Πανελληνίου ή πολιτική ένότης

Έννοτο ?

Τούς ένδοσιμώδεις λόγους της Α. Μακαριότητος κατέλασαν ούρανισμό· της ζήτωρικής ή Φιλαρμονική παιανίζει τον χαιρετισμόν προς την έθνη· κήν σημαίον, οί κώδωνες του καθήκοντος νυό ήχοισι πανηγυρικός και προνοήτως ήθελοθύσας όνοσι τον αιδέον και πληροσιν κατόν και όμοις πατριώτες άπαντα τον ήμιν χορον και ήχος ένδοσιασμού διατρέχει άπαν τον πλζθος.

Η ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ

Υπό το κράτος όστις ήγρήθη ήμιν πνεύσεον έκείνη ή πομπή. Προηγείται ή Αποκατοροτική σημαία των Παλαιολόγων και έπειτα ή γαλανόλευκος και μετ' αύτην τά λάρβα του στρατού και του στόλου της βρετανικής αυτοκρατορίας, σφρόμενοι υπό ευστα-

λόν και ευστατών φρονταγελλοφόνων μετ' αύτης διαποστερείς έπί παντων αί είκόνες του Κωνσταντίνου ΙΑ' Παλαιολόγου και των ήρώων της Έλληνικής έναντιστάσεως συνονομαζόμενοι υπό των δύο ήθελοθύσων λόγων, και μετ' αύτφς ή μακρά γραμμή του μαθητικού κόσμου και το άμμετρον πλζθος των πολιτών άποτελοσιν πομπήν έκτεταμένην ύπερ τον έν χιλιόμετρον. Προπορευομένη ή Φιλαρμονική παιανίζει ήμνάρηα, ήχοισιν αί σαλλίγγες και τά τυμπανία των Έκπαιδευτηρίων άδουσιν ήμνούς θούρια ήματα· οί μαθηταί υπό την διεύθυνσιν των οκείων μουσικοδιδασκάλων και το ένδοσιαμόν πλζθος έκχύνεται εις όν· ρονοήτικες ζήτωρικές, αί έπί διών παρλαίνα ή πομπή μεταβάλλεται εις χαιρώμενος παιανίζουσαν ρετιμύς, σημαίον και έπί των έξοστών καταλάττουσι διαδοχικά βροχιά άνδρών έπί των σημαίων των ήρώων και του μαθητικού κόσμου· Η πόλις άπασα πληροσιν θεασείας ήγης και ένυαλίων παιάνων· και παρά πάντα τον συνωστισμόν τοσούτον πλζθος έκκαρτεί πληρής εύταξίας και εύκομίας καθ' άπασαν την πομπήν και προκαλείται των παρρησιόμων ή έκπληξης και ό θαυμασμός.

Τήν πομπήν προσάγορευσε χαιρετίσας διά λόγον πατριωτικόν από του οίκου του ό κ. Λήμαρχος και ήρρανε δι' άνδρων παρά πάντων χειροκροτήεις.

Μετά την διέλασιν διά των κυριατών όδων της πόλεως κατέβηεν ή πομπή εις τόν νέον άνοιγμα και έκεί διελθθή παιανίζουσης της Φιλαρμονικής των μαθητικών τάξεων άπλθονος εις τά οικεία Έκπαιδευτήρια, μεθ' ό οί έστεμμένοι ήρωες και τά λάρβα προεπρίθησαν μέχρη του Αναγνωστηρίου· Α. γάβη του Λαού.

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΙΣ

Τη 3 π. μ. έν τφ Γυμναστηρίφ· Τά Παγκύπρια έπί τφς καθιερωμένης ήδη· Έλευθερίας· έτελέσθησαν άγώνες μαθητικοί και άσκήσεις στρατιωτικά άσκήσεις υπό των έτέρων των ήθελοθύσων λόγων, ός και σκοποβόλια και άγώνες προκριματικοί διά τά προσεχή Ι' Παγκύπρια έπί παρουσία πολλόν κόσμου υπό την διεύθυνσιν του κ. Νικολαΐδου.

Τη Κυριακή δε περί την αύτην ώραν έτελέσθησαν άγώνες μαθητικοί έν τφ παρά την αρχιεπισκοπήν Γυμναστηρίφ υπό την διεύθυνσιν του κ. Σακκάδου.

Κατ' άμφοτέρας τας ήλληνοπρεπείς ταύτας πανηγυρίας παρήσαν ό. τε Μακαριότατος Αρχιεπίσκοπος και οί Πανεστώτατοι Μητροπολίται και Πανοσιολογιώτατοι Ηγούμενοι Κύκλου και Αγ. Νεοφύτου και πολιταί άσσης τίξως έν άδελφική άγάτη.

Η ΔΕΞΙΩΣΙΣ

ΕΝ ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟ

Τό Αναγνωστήριον· Α. γάβη του Λαού· πανηγυρικός την έπέτειον αύτον έτέλεσε· δεξίωσιν της έσπέρης περί την 9 π. μ. ώραν ήν έτίμησαν πολλοί των συμπολιτών πάσης τάξεως μετά των μελών του, και ό Λήμαρχος κ. Α. Λαυρίδης μετά χειροκροτημάτων γένόμενος δεξτός έπί της έγκυανόμορμης διαλλαγής και συμπράξει ύπερ των Ιερωτάτων της τε κοινότητος και της χώρας καθόλου.

Ο κ. Ν. Καταλάνος έξάρσε την ένδοξήν και Ιστορικήν λαμπρότητα της ήμέρας άπτείνε διαδοχικός χαιρετισμόν προς τας έστεμμένες προπομπάς και έκδους των έθνικών ήρώων ήρζόμενος άπό της του Κωνσταντίνου ΙΑ' Παλαιολόγου διά βροχίων μεθ' άλλ' έκφρασεως διαγνήμην την σημαίαν και των χαρμακίων έκαστον έν τη νεατέρη Ιστορίφ του Έλληνισμού άπό της άλώσεως αύτης της Κωνσταντινουπόλεως.

Ο πατριωτικός ποιητής κ. Ι. Περίδης άπήγγειλεν ένδοσιαστικήν ποιήματα τον χαιρετισμόν·

Μετά τότου προσήγγησαν προς τούς έπιστάτας άναγκαστικά άνεκρούσθησαν έπί του κλειδοκαυμάρλου συνθέσε ένδοξά και ένυαλίων ήματα ένδοξά· Ο κ. Λήμαρχος συνεχίρη το Σωματείο έν έπί τον παγκρατισμόν της έθν. έρτης και ήγαστο τά βήματα ύπερ της προόδου και προσήγη την άπολήτρουσιν της νήσου και του δούλου Έλληνισμού.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΣ

Τη έσπέρι του έπιντος Σαββάτου το Αναγνωστήριον έτέλεσε την καθιερωμένην έπί της έθνικής ήρωικής πανηγυρικής ήσπερίδης έν τφ θεάτρφ ένώπιον κόσμον παμπόλητος έν άδελφική άγάτη και πατριωτική σημαίνία ήνωμένο.

Ο κ. Ν. Καταλάνος έπει περί της σην τφ χρόνφ άπτεται λαμπρονομήνης και άνιμωμένης έναντιστάσεως των πατέρων ήμιν ύπερ της έθνικής παλιγγενεσίας και των διδασκάλων άτινα αί έπαραγγόμενα γενεαί διεύθυνον τά άρμόνια του μόνον άπό των άρετών άλλά και άπό των κινών έπί των ήρώων αύτφς ών ένεκα δέν συνετε-

λέσθη πληρες το μέγα έργον αύτης. Ημερίς της ένδοξης παιδείας έχόμενοι και ένωες και πατριωτικός παιδευόμενοι τας όρεάς μεν έκείνων θα δινηθώμεν να αναδείξωμεν λαμπρότητας· τας δε καύσις τέλους· άποστράφωμεν· Άπό των σχολίων δια έξέλεσθον οί χορηγοί και ένυαλίδες πολιταί και άπό τούτων της ένδοξης ιδέας οί στρατιώται και διά τότου τά σχολεία όφειλομεν ήρζης να κατωρλώσωμεν και περιφρονήσωμεν κατά παντός κομματικού ή άλλου έπιβλήτους έπηρεασμό.

Ο κ. Ι. Περίδης άπήγγειλεν έπί ποιήμα· Είς τον πολεμιστήν του Κολοκοτρώνη.

Έδιδε ήμιν μετά τότου έπαινωός το όδμήμα· Ο ΕΜΦΥΛΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ· άπό του Φιλοδραματικού Όμίλου του Αναγνωστηρίου· κατό μεταφράσιν γλαυράν έν τφ Τελερίφ υπό του γεωπόνου κ. Α. Κλάουρη, ύπόσθην έχον την σύμφων ένδοσιαστικήν και ρονομολογίαν κατά την έναντίσταν και πρωτοπατριωτισμόν πρόσμον τον στρατηγόν Κ. Κολοκοτρώνην.

Κατό τά διαλέγματα χορς μαθητών και ή μινδολινατά του Γυμνασίου έψαλον και έξετέλεσαν ήματα ένδοξά και μουσικάς συνθέσεις ή Φιλαρμονική δε έπαυάνε θούρια και συνθέσεις ένδοξά.

Η πανηγυρική έσπερίς άνταξία της όλης έθνικής πανηγυρικής γενομένης καταδέχεται παρήγεν εις το φιλοπολί και φιλοπαιον ήλληνοσιν κοινόν της πρωτεύουσος ώρας πατριωτικών ένπνεύσεων και έξάρσεων άληγομνήτων.

ΑΙ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑΙ ΕΡΤΑΣΙΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟ-Υ ΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΠΕΜΠΤΗΣ
24)6 Απριλίου 1911.

Καταθέντων ό κ. Εδ. Χατζηάνων άναγοράν της κομπολόως Τρικώμου αλκοίντος τον διορισμόν έχοντων άρκοινοί Ιατροί, και ό κ. Ι. Κυριακίδης άναγοράν των κατοίκων Πολυμυδίων αλκοίντων την κατασκευήν γεφύρας έπί του Γαργίλ, ό Σερφ· κτ έφ. άναγοράν των κατοίκων Διδόριος ύπερ άδελφας βοσκήσεως, των κατοίκων Καϊμακλή, Όμορφίας και Αγ. Έλικήτων αλκοίντων την κατασκευήν γεφύρας έπί της τοποθεσίας Μαντζέ-Χαμή. Ο κ. Αρχιλαρος κατόθετε νεοσχεδόν τροποποιούν τον περί Φαρμακοποιίας νόμον του 1900.

Πρός τον κ. Λοφόν έπαιρωτήσαν άπαντά ό κ. Πρόεδρος· ότι ή Κυβέρνησις τό· Περύ Συνταγματικών Τραπεζών νομοσχέδιον άπέσταλε προς το Υπουργείον των Αποικιών· ίνα βεβαιωθή έάν αί γενικά διατάξεις αύτου θα έγίνοντο άποδεχτά.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

Συνέχεια πιστώσεως Αρχιγραμματείας.

Ο κ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ λέγει· ότι δέν πέφυε να περαιορήται το Νομοθετικόν ές σφιστάς ύπερ της βελτίσεως της θέσεως των Ιθαγενών δ· παλλήλων άλλά και να μελετήρη το οικονομικόν σύστημα και άνέωρη καταλλήλους πηγάς προς αύθισιν των μισθών αυτών. Όλοι αί δημόσιες προσόδοι έρριπται εις τον Καϊσάν· όστις λέγεται κηβρηνική μηχανή, και δέν άπορριπται έμψ 40 χιλ. λ. έκ του προέκτολίσμου· πρόσ εκοσός περπαγωγικός, έξ άλλου δε 21 χιλ. λ. άπαίνωνται εις μισθοδοσίαν 20—30 άγγλων ύπαλλήλων και όστις εφρόμεθα εις οικονομικόν βάραθρον. Διά ταύτα οί αρετοί άντιπροσώποι άπό του δέσποτος έτους· καλός καθύφρασαν την καταψήφισιν του προέκτολίσμου, άφού το Νομοθετικόν δέν δύναται να όίξη μεγάλας μισθοδοσίας έπιβλημένας υπό του Συμβουλίου της Έπικρατείας. Οί άρμόιοι οί προσαχθέντες ή προτερήκα κατέδειξαν τον παραγωνισμόν των Ιθαγενών ύπαλλήλων, και τούτων πάλιν παραγγίζονται οί Έλλήνες μάλλον ή οί μισαμεθαίοι, άπό δεξιν δε τούτου έδοσαν ήπιοτεράς άτά τά μουσουλμανικά μέλη. Υπαρχοντις τμήματα δημοσίον ύπηρεσιών εις όσείς άσφαρη Έλλην ύπαλλήλος, ός το Τελωνεικόν. Η κυβερνήσις καθήκον έχει να φέρηται δικαίως· και άμφορότητας προς άμφοτέρφ τά έπικρατούτα στοιχεία έν τφ τόφφ.

Επισημασθείσης της όης πιστώσε-

Σ. Σ. Ερζώγος έν τφ οίκω Τριμυτι του Υπουργίου των Αποικιών Τριμυτις· τήν έπί του Σερφ Ούζφρ, ύπηρεσίας είδικού περί τούτου έπικρατοφ και ένδοξά· άποδεχτά του Συμβασιού.

ος ό κ. Χατζηάνων όμψ έπί της όης πιστώσεως συνιστή όπως τά έπίσημα έγγραφα και αί έκτάσεις έκδότης μεταφράζονται εις τας γλώσσας του τόπου, άν σπουδαιοτάτη έίνα ή τελευταία περί άποών έκδ· οίς του κ. Χατζην.

Ο ΖΙΑΗ έφ. παρατηρή· ότι οί ψηφισθέντες και ισχύοντες νόμοι είνε άγνωστοί εις το Κοινόν· ό· μη μεταφρασθέντες εις τας γλώσσας του τόπου, και ή γενομένη πρό τριετίας κωδικοποίησι των νόμων τίςται παρμένη μόνον έν τφ άγγλικφ.

Τήν πρότασιν του κ. Χατζηάνων· άποστηλόντων διαδοχικός πάντας αί αρετοί άντιπροσώποι και ή 6η αίσιωσις ψηφίζεται.

Επί της 7ης πιστώσεως ό κ. Θεοδότου προτείνει όπως αθή έλατω ή σημαία, δόξα ή Κύπρος· έπείθεν έκ νέον ύλως όρζοντα άπ' άπόψεως οικονομικής, καλ' πάντα τά έλλείμματα θα έπιβαρύνωσιν έφ' ής τον Κύπριον φορολογούμενον. Μέχρη του δυνηθή ή Κύπρος να έπιβάλη το δικαίον της διά τας 43 χιλ. λ. τ. π. Φόρων, τά τυχόντα έλλείμματα πρόπει να έξοικονομηθώσιν άπό τον προέκτολίσμόν. Οί Διοικηταί Λάρνακος και Λεμεσού έχουσι μισθοδοσίαν 600 λιβρών έκαστος και έπιμύσθιον έπί τούτοις σημαντικόν και είνε δίκαιον να περικοπώσιν αί μισθοδοσίαι των έξοσμένων προς την το Διοικητού Λευκωσίας όστις λαμβάνει μόνον 450 λ. Είνα δίκαιον να έλατω ήμιν αί μεγάλοι μισθοί των άγγλων ύπαλλήλων και αύθιθώσιν οί των Ιθαγενών· είνε εις γλώσσάται.

Είνα καιρός πλέον όπως Διοικηταί διορζώνται Ιθαγενείς, όστινες έξοικονομώσιν τά διοικώσι και έκδουσιν μισθόν τά λαμβάνωσι και το προσωπικόν των Διοικήσεων θα έλαττωθή σπουδαίως μη άναγκαζόντων τοσούτον διαμνημόν ήδη έν αύτφς.

Ο κ. ΧΑΤΖΗΔΙΑΝΝΟΥ, λέγει· πρόσ πύσαν ό έλλείμματος· και έν τφ μέλ, λοιπόν πέφυε να έπιδωχθώσιν οίκονομια έν τφ προέκτολίσμφ χωρίς βλάβης των δημοσίων ύπηρεσιών. Συμφωνεί ότι είνε καιρός αί Διοικήσεις της νήσου να έμπιστευθώσιν εις άνδρας έκ της χώρας, διότι ούτοι την ύπηρεσίαν θα διεκτέλουν οικονομικώτερον και λυσιτελέστερον· ό· γνώσται του τόπου και των άναγκών· αύτοι άπορριπται δε σύμμερον Ιθαγενείς άριστα παρσκευασμένοι προς την άνωτέραν ταύτην ύπηρεσίαν, συνάδει δε τούτο και προς την άρχην της άπ' τοδικοιήσεως.

Συνιστά τον διορισμόν έπαρκούς άρμόιου μισθών, διότι έν τισιν έπαρχιας ύπάρχει εις μόνον Μισθός· μη έπαρκων εις τας έκτελέσεις όπερ άσφαρη την προσήγη της Κυβερνήσεως περί την έκτέλεσιν των καθήκόντων μισθών· τισιν, όστινες παρκερπένται και άγρόφρη παραδείγματα τινά.

Ο ΣΙΕΦΚΕΤ έφ. άποκρούει· τον διορισμόν Ιθαγενών ως διοικητών και συνιστή όπως τά άπό ήμφομισθίων χωρικών άδών· περιεστέλνται χρήματα διατιθένται ύπερ των σχολείων των οίκων χωρών.

Ο κ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ λέγει· ότι παρά πάντων άνωμολογήθη ή δυσχερής οικονομική κατάσταση της νήσου και πρέπει να γένωνται οίκονομια έν τφ άνωτέρφ όπηρεσφ, και τούτο καθήκον· είνε ή Κυβέρνησις· πρώτη να έπιχειρήση, και έπειθε· ότι έπράξε προβαίνοντες ήμεις εις τούτο· δια της ψαλλίδος μόνον της γλώσσας. Συνιστά την έλάττωσιν των μισθών των Διοικητών πλην του τη Λευκωσίας όστις είνε μέγιστος και τον διορισμόν Ιθαγενών ως διοικητών Ζητεί τον διορισμόν ενός έτι μισθού εις την Έπαρχίαν Λάρνακος.

Ο κ. ΛΟΥΗΣ λέγει· ότι μετά την άποσδήκόντε διευθέτησιν τοι οίκονομ. ζητήματος έπιβάλλεται ό περσορισμός των άπαπάνων όσαι είνε άγονοι, και ή πίστασι των Έπαρχ. Διοικήσεων παρκαταλείπει έπ' όσον οικονομικόν, θα έπαρακαταύτουν δε αύται διά του διορισμού Ιθαγενών ως διοικητών, ύπαρχοντις δε πολλοί άνόμενοι και να τιμώσιν τας θέσεις ταύτας.

Πέφυον ή έσοδεία του διαμελισματος Κυρναςίας έγένετο πενιχρόν· τη και οί κάτοικοι αύτης· όμμερον τρέφονται κίκατοι, και είνε άπύλτος άνάγκη όστις έκτελεσθή έκει άνακουφιστικόν τι έργον και ως τοιούτον ελεγομήται την σφισιν όρζοντα· κατόν Αγ. Συμεών και Ρίξοκαρτάσιν.

Ο κ. ΘΕΟΔΩΤΟΥ ύποβάλλει έγγραφο· πρόσ τας έλαττωθή ό μισθός του Διοικητού Λάρνακος και Λε-

μεσού κατό 200 λ. και του της Άμμοχώστου κατό 100 λ. να παύση να δίδεται εις τόν, δδόν πρώτος Διοικητάς έκδομα 70 και 50 λιβρών ήτοι αί 8022 να γένωνται 7400 λ.

Ο κ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ άποστηλόντων την πρότασιν.

Ο κ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ δέν συμφωνεί· διότι ήρχισεν ό κ. Θεοδότου άπό την 7ην πίστασιν και όχι άπό την 1ην την περικοπήν και διότι αύτός κατεψήφισεν ήδη άλλόληρον· τον προέκτολίσμόν.

Ο κ. ΑΡΑΟΥΖΟΣ παραδέχεται· ότι ή πρόστασις έχει βάλιν Ισχυρήν· περική όμως κάποιαν άδικίαν εις πρόστασι· καί ίδω· εις τον Διοικητήν Λεμεσού όστις έχει πολλάς ύπηρεσίας εις την χώραν, και μία τοιαύτη τροποποίησι των μισθών καλόν θα ήτο· να έγένετο ύπαν· θα άντικαταστήθων αί άπόρκοιτες Διοικηταί. Έ· παιδή όμως· ή πρόστασις έγένετο εις δόχους να την ψηφίσην και έναπόκειται εις τφ Κυβέρνησιν να έψη Ικανοποιητικής θέσεως διά τά υπό της πρόστασεως άδικούμενα πρόστασι.

Ο κ. ΛΟΥΗΣ λυκαίται· ότι δέν δύναται να συμφωνήση μετά του κ. Κυριακίδου· κατότι άν κατεψήφισαν άλλον τον προέκτολίσμόν δέν άποκλείονται έν τας λεπτομפרείας να προτείνωσι διαφόρους τροποποιήσεις άντικαταρνομένας εις τας θέσεις αυτών και όσφω άπειτυχηόμενόν να ζήτωμεν, την οικονομικήν έλευθερίαν. Έπειδή θεωρεί άπαρητή τον μισθόν 450 λ.· θα ύπερψηφίσην της πρόστασεως.

Ο ΖΙΑΗ έφ. έπιδωκιμαζέτην πρόστασιν του κ. Θεοδότου· και διασφίρηται· ότι πρέπει να διάρρη Ιούτης μεσφδ των μισθών πάντων των Διοικήτων.

Ο ΣΙΕΦΚΕΤ έφ. ούδένα· έχει λόγον να άντελή εις ό·τι έπρόφην ή Κυβέρνησις· και διά τούτο άποκρούει την πρόστασιν του κ. Θεοδότου.

Ο κ. ΘΕΟΔΩΤΟΥ λέγει· τότε· ότι και ούδένα λόγον έχει να παρακάθηται έν τφ Συμβουλίφ· διότι παρκαταθήμενος άρελεις να ύπερσπαλή την Κύπρον, άλλ' ούτος πάλν άλλο ή την Κύπρον· ύπερσπαλίζεται. Άν ό·τι πρόκειται ή Κυβέρνησις· είνε καλός προαγόμενος, δε άφίσωμεν αύτην μόνην να διοικήση άνευ του Νομοθετικού. Είνα το μόνον σημείον εις ό το Συμβούλιον δύναται να ένεργήρη· δεκτικόν και παρά πάντα ταύτα· δε έντ. μέλος άρελεις την έθεγορίαν ταύτην εις τον τόπον, όρζείται την ύπερσπασιν των δικαιομύτων διοκλήρου του Λαού της νήσου.

(Τό Συμβούλιον άναβήλταται εις την προσήγη Δευτέρην).

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

25)10 Απριλίου 1911.

Συνέχεια πιστώσεως Έπαρχιακών Διοικήσεων.

Ο Προεδρεύων ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ άναγγέλλει την άρξην· και την παρουσίαν του νέου Αρχιγραμματέως κ. Όρρ· όστις καταλαμβάνει την θέσιν του.

Ο κ. ΘΕΟΔΩΤΟΥ συνεχίζει· ή· άλλων την δικαιομύσαν όμψλιν· του τη προσηύθειση Πέμπτφ και έλέγχει την πολιτείαν ένίων όδωμάν. μελόν, διαβεβαί· ότι αί οικονομία έπιβάλλονται μετά την γενομένην διευθέτησιν, διότι· έφείτης· τά πύσαν έλλείμματα θα καταβάλλη ό τόπος και όχι το βρετανικόν θησαυροφυλάκον.

Εξηγήρη ή άρσις του φόρου των 42 χιλ. λ. και τά έντ. όδωμ. μέλη άπέκρουσαν την πρόστασιν· και τάρα ζήτησαν έλδύγους ύκονομίας και αύτοι πάλιν άντιδιδονται· άγνοούμεν· τι διά τούτων ζητείσι και ή ψηφοφορία θα δείξη· τούτο· ή πλειονοψηφία δέ· τότε θα λάβη τά μέτρα της ίνα κανονίξη τά διάφορα ζητήματα άνεσφρής· των Όθωμανών.

Ο κ. ΣΩΖΟΣ λυκαίται· ότι ένεκα λόγων δημοσίας ύπηρεσίας δέν ήδυνήθη να παρακαλούη την πρόστασιν του κ. Θεοδότου. Μετά την ό· της Κεντρ. Κυβερνήσεως· τ· τοποποίησιν του Οίκονομ. ζητήματος, ήτις ό φείλω· αί· έτω· δέν